

Име

Държавно лесничество "Първомай", административна принадлежност РУГ Пловдив. Лесоустройствен проект 2000 година, ревизионен период 1988-1999.

Местонахождение

ДЛ "Първомай" носи името на град Първомай, общински административен център. На север от него се намират ДЛ "Чирпан", на запад граничи с ДЛ "Асеновград", на юг с ДЛ "Кърджали" и на изток с ДЛ "Хасково".

Територията на лесничеството се намира в източната част на Пловдивска област и обхваща изцяло горите на територията на община град Първомай, с всичките ѝ 21 землища. Това са землищата на гр. Първомай и кварталите му Любеново и Дебър, както и тези на 18 села: Градина, Крушево, Добри Дол, Винаца, Татарево, Караджалово, Бяла река, Православен, Поройна, Дълбок Извор, Леново, Искра, Брягово, Драгойново, Езерово, Буково, Воден и Жълт Камък.

Географско положение

ДЛ "Първомай" е разположено в южната централна част на Горнотракийската низина по поречието на р. Марица и обхваща част от предпланините на Централните Родопи и малка част от самите Централни Родопи.

Територията на лесничеството има овална форма с максимална дължина от североизток на югозапад 40 км и от изток на запад 22 км по права линия.

Релеф

Релефът на територията на ДЛ "Първомай" е сравнително разнообразен. От равнинен и равнинно-хълмист в северната и централна част, той постепенно преминава на юг в хълмисто-предпланински и само в най-южната част, при надморска височина над 800 м, има нископланински характер.

В хълмисто-предпланинската част билата са заоблени и разлати, а склоновете се спускат полегато към заоблените речни долини, като денивелацията не надхвърля 300-400 м. В нископланинската част билата са ясно изразени и сравнително тесни, а склоновете се спускат стръмно към врязаните в тях водни течения, като на места са урвести и скалисти. Денивелацията достига 500-600 м.

Хълмисто-предпланинският и нископланински облик на релефа в южната част лесничеството, където са съсредоточени и основните горски масиви, се дава от рида Драгойна, един безименен хребет и един основен родопски хребет.

Този основен родопски рид се отличава с много стръмни склонове, пресечени от множество дълбоко врязани долове. Основната му посока е от запад на изток. По този хребет, който се явява част от вододела между реките Марица и Арда, са и най-високите върхове на територията лесничеството - Войника (1027 м), Петела (1025 м) и Разцепения връх с четирите му коти – 1042 м, 1055 м, 1062 м и 1074 м, като последната е най-високата точка на лесничеството.

В северна посока билата на рида Драгойна постепенно се снишават, като накрая стават разлати и разчленени. Теренът има равнинен и хълмисто-равнинен характер с надморска височина 150-200 м.

В най-северната част на лесничеството (поречието на р. Марица) релефът е типично равнинен, с надморска височина около 100 м. Най-ниската точка на територията на лесничеството се намира на мястото, където р. Марица напуска територията му – 110 м.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	1683,2	16,6
полегато (5-10)	979,5	9,6
наклонено (11-20)	3612,9	35,6
стръмно (21-30)	3565,0	35,1
мн.стръмно (над 31)	309,7	3,1
Общо:	10150,3	100,0

Хидроложки условия

Най-голямата река, протичаща през територията на лесничейството, е **Марица**, като дължината ѝ тук е около 22 км. Леглото ѝ е с ширина 120-180 м (на места до 250-300 м), бреговете са с височина 1-2 м, сравнително устойчиви на подравяне. На територията на лесничейството реката образува само 4-5 по-големи острова. За защита на околните обработваеми площи и населени места от периодичните големи прииждания на реката в миналото са изградени диги и по двата и бряга, почти по цялото ѝ протежение. Разстоянието между дигата и бреговете е различно в зависимост от особеностите на терена - от 50 до 300 м.

От левите притоци на Марица заслужава да се спомене само **Омуровска река**, извираща от Средна гора. Само най-долните части на течението попадат на територията на лесничейството и няма горски комплекси, разположени в близост до нея. Влива с р. Марица при с. Крушево.

Всички по-големи водни течения на територията на лесничейството са десни притоци на Марица. По-важни от тях са следните: **река Мечка**, на която е изграден язовир "Мечка", с притоци Каракютучко дере, Чикачиирско дере, Тополовска река, на която е изграден язовир "Леново-4" и Манаф дере; **река Каялийка** с по-важни притоци Липовски дол, Големия дол, Манейкин дол, Дашки дол, Боев дол, Пладнището; **Чулфанска река** с притоци Душковска река, Габров дол, Свински дол, Лучкин дол, Маджарски дол. От изброените течения с постоянен отток са само р. Мечка, Каялийка, Тополовска и Чулфанска река. Те обаче имат променлив дебит в зависимост от сезоните. Най-пълноводни са през пролетта, а най-маловодни са в края на лятото и началото на есента.

В равнинната част на лесничейството събират водите си няколко по-големи дола, които текат в север-североизточна посока към р. Марица, но са хванати в множество напоителни канали в долните си течения. Те нямат постоянен отток и в значителна част от годината са сухи. Леглата им са с малък наклон, но терасите им са добре оформени. Горските площи във техните водосбори са незначителни. По важните от тях, от запад на изток са Коз дере, Каваджик дере, Чиракчийско дере, Православенски дол.

Една малка част от територията на лесничейството попада във водосборния басейн на **река Арда**. Това са няколко къси, но стръмни и с голям воден отток дола, които се вливат в два по-големи - Стайка (Шахан дере) и Жълтикамъшки дол (Саръташ дере). Те формират южната граница на лесничейството, а мястото на водослива им е най-южната му точка.

Геоложки строеж

Според тектонското райониране на България, районът на държавното лесничество попада в тектонската област Средногорие - поречието на р. Марица и Родопската тектонска област. Средногорската нагъната област се е образувала през горната креда, като преди това е имало общо потъване на оформилото се понижение в началото на посочената епоха. През плиоцена са станали големи разломявания на сушата и се образували много котловини, запълнени от водни басейни. Родопската тектонска област е най-рано стабилизираната област у нас - освободила се е от водните басейни още в началото на палеозоя и е продължила да съществува като суша през целия мезозой и началото на неозоя. През горния еоцен цялата област започва отново да потъва и големи площи са били заети с вода. По-късно започва нагъване и от образувалите се пукнатини изригналата лава се разляла на големи площи. През неогена Родопската област е подложена на сложни колебателни движения, в резултат на които са се формирали множество котловини, превърнали се в плиоценски басейни. Издигането на областта през плиоцена довело до отичане на басейните и до оформянето на планинските вериги.

В района на ДЛ "Първомай" се срещат два от трите основни типа скали, според произхода - масивни и утаечни. На територията на лесничейството преобладават масивните скали - 72,5%, а утаечните са общо 27,5%. Масивните скали са представени от неовулканичните риолити, трахириолити, риолитови и риодацитови туфи, латити. Седиментните скали са представени от пясъчници и пясъци и чакъли.

Част от кватернерните отложения (холоцен) на територията на лесничейството са с алувиален произход и са привързани към речните корита, заливните и надзаливни тераси на реките Марица, Мечка, Каялийка, Тополовска. От южната страна на р.

Марица достигат линията на Цариградското шосе, а по северния ивица от 0,5 до 3 км. Представени са от пясъци, гравии и чакъли. Кватернерните наслаги (холоценски, с континентален произход), макар и с малка мощност покриват не само речните тераси, но и преобладаващата част от лесничейството и именно те играят основна роля на субстрат при почвообразуването. В равнинната част наслагите са с делувиялен произход (глинесто-чакълести) или алувиално-делувиялен (чакълесто-песъчливи), в подножието на Родопите - пролувиални (блоково песъчливо-глинести), а по северните склонове на Централните Родопи с алувиален произход (скелетно-глинести-скален рохляк).

Климатични условия

Според класификацията на Събев и Станев (1959), районът на ДЛ "Първомай" попада в Европейско-континенталната климатична област, Преходно-континентална климатична подобласт. Съобразно надморската височина територията на лесничейството попада в **Климатичния район на Източна средна България** (поречието на река Марица и равнинните ниски части, с най-близки метеорологични станции Първомай и Садово) и в **Севернородопския нископланински климатичен район** (най-южните по-високи части, с най-близка метеорологична станция Асеновград).

Най-ниската средна месечна температура на въздуха е през месец януари и в отделните райони е в границите от 0,5° до 0,8°С, а най-високата е през месец юли и е 23,5-23,6°С. Средната годишна температура варира в границите от 12,1° до 12,7°С.

Това характеризира зимата като сравнително топла, а лятото - горещо.

Важно значение има периодът, през който средната температура на въздуха се задържа устойчиво над 10°С, тъй като това е периодът за активна вегетация на дървесната растителност. За подпояса на крайречните и лонгозни гори и подпояса на равнинно-хълмистите дъбови гори той е 208 дни или 7 месеца, а за подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори и подпояса на нископланинските гори от горун, бук и ела той е 184 дни или 6 месеца. Крайните срокове на късните пролетни и ранните есенни мразове в района на лесничейството почти съвпадат с началото и края на вегетационния период, което в отделни години може да доведе до значителни повреди на дървесната растителност.

Сезонното разпределение на валежите има пролетно-летен максимум и зимен минимум. Най-много валежи падат през месеците юни и май, а най-малко-през август и септември. Годишната сума на валежите се движи от 525-550 мм за ниските до 750 мм за по-високите части на лесничейството. Средната дата на първата снежна покривка за метеорологична станция Садово е 16.12., а на последната – 10.03., или средната продължителност на дните със снежна покривка е 87.

Средната дата на първата снежна покривка е 10.12. за най-южната част на лесничейството и 20.12. за останалите райони, а на последната - 20.11. за поречието на река Марица, 10.03. за най-южната част и 01.03. за останалите райони. Средната височина на снежната покривка през месец януари е под 10 см за ниските равнинни райони и от 10 до 20 см за най-южните по-високи части. Средният годишен брой на дните със снежна покривка е от 20 до 50.

В равнинната, северна част на лесничейството духат най-често западни ветрове, като само през пролетта преобладаващи са източните. В южните, по-високи райони, през зимата и пролетта най-често духат западни ветрове, а през лятото и есента южни, топли ветрове.

Климатът на територията на ДЛ "Първомай" е с преходно-континентален характер, формиран при наличие на слабо изразено средиземноморско влияние.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

*Таблица № 2
за температурата на въздуха*

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Климатичен район на Източна средна България (100-350 м н.в.)	12,1	-30,7	41,5

Севернородопски нископланински климатичен район (300-1000 м н.в.)	12,7	-23,7	40,9
---	------	-------	------

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
Климатичен район на Източна средна България (100-350 м н.в.)	525-615	VI, V	VIII, IX
Севернородопски нископланински климатичен район (300-1000 м н.в.)	550-750	VI, V	VIII, IX

Почви

На територията на ДЛ "Първомай" са представени следните почвени типове и подтипове: канелена горска, кафява горска тъмна, преходна и светла, чернозем-смолница, алувиална и алувиално-ливадна.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	170,3	1,7
алувиално-ливадна	794,0	7,8
чернозем-смолница	386,9	3,8
канелена горска излужена	8158,4	80,4
кафява горска тъмна	185,5	1,8
кафява горска преходна	324,5	3,2
кафява горска светла	130,7	1,3
Всичко:	10150,3	100,0

На територията на ДЛ "Първомай" не се наблюдават масово ерозионни процеси. Общо ерозионни процеси са се развили в една или друга степен върху площ от 1129,1 ха или 9,7% от общата площ на лесничейството.

Растителност

Съгласно възприетото горскорастително райониране на България (Захариев и др., 1979), районът на ДЛ "Първомай" попада в Тракийската горскорастителна област (Т). Към подобласт Горна Тракия (ГТ) са отнесени 2321,9 ха (22,9% от дървопроизводителната площ), а към подобласт Западни Родопи (ЗР) са отнесени 7832,2 ха (77,1% от дървопроизводителната площ). Според надморската си височина (110-1071 м), лесничейството попада в Долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-700 м н.в.) и в Средния планински пояс на горите от бук и иглолистни (700-2000 м н.в.). В зависимост от местоположението, надморската височина и хидроложките условия, територията на стопанството попада в следните подпояси:

Т-1-1 - Подпояс на крайречните и лонгозни гори

Тук са включени горите от поречието на реките Марица и Мечка. Естествената растителност е почти изцяло подменена. Останали са единични насаждения от бяла върба и то главно по островите на р. Марица. Смесените насаждения от бяла върба, бяла и черна топола и полски ясен по поречията на двете реки са още по-редки. Над 95% от площите са покрити с тополови плантации, клон 1-214. Незначително е участието на култури от орех, акация и полски ясен. Малко по-високо в терасата на р. Марица на около 300-500 м от бреговете ѝ са се запазили лонгозни комплекси. Поради осушаването, изграждането на ловни просеки и фазанарии и постоянните сечи на дърва за огрев, гората е загубила първичния си облик. Преобладаващите дървесни видове са полски ясен и бряст. Летният дъб има по-ограничено разпространение и най-често се среща единично в състава на насажденията. Санитарното състояние на бряста, поради холандската болест не е

добро и той навсякъде постепенно отпада от състава на насажденията, загивайки или бивайки отстранен след санитарни сечи. На места се възобновява издънково и остава като подлес. Вторият етаж не е изразен навсякъде еднакво добре. В него участва основно полския клен, но се срещат още цер, габър, бряст и изостанали в растежа ясенови дървета. Подлесът е от глог, дрян, мекиш. Възобновяване липсва.

T-I-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори

В този подпояс са включени горите, разположени до около 500 м надморска височина. Основната част от горските площи в равнинната част на лесничеството (до 300 м) е заета от благун. На места благунът се среща в смесени насаждения с косматия дъб или е изцяло заменен от него върху малко по-сухи и отцедливи места. Подлесът е от келяв габър, но само на места надхвърля 10-20%. Церът се среща ограничено и чисти церови насаждения или такива с преобладание на цер се срещат по изключение.

По най-ниската част на склоновете на Родопите (350-400 м) благунът образува почти непрекъснат пояс. По-южните склонове се изкачва до около 500 м н.в.

Над 400 м (с изключение на рида Драгойна) насажденията преминават в благуново-зимендъбови и към горната граница на подпояса в зимендъбово-благунови и чисти зимендъбови, а по доловете се появява габър.

По рида Драгойна насажденията са също предимно от благун, но много по-значително е присъствието на космат дъб. Появява се мъждрян, полски клен и келяв габър, който тук участва осезаемо в състава на насажденията. Навсякъде горите са от издънков произход.

В целия подпояс създадените култури обхващат незначителни площи и са основно от черен бор, белият бор се среща по-ограничено. По-големи масиви от насажден ^{o1} изкуствен произход има около селата Леново, Езерово, Воден. Издънковите насаждения от бяла акация, възникнали на мястото на култури от същия вид са разпространени почти повсеместно. Широколистни култури от видове като летен дъб, полски бряст, бреза, обикновен кестен, обикновен орех и др. са създадени върху ограничени площи, най- често на неподходящи месторастения и общото им здравословното състояние е незадоволително.

T-I-3 - Подпояс на смесените широколистни гори

В подпояса са включени районите с надморска височина от 500 до 700 м в масива на Централните Родопи и до най-високите коти в останалите планински части, тъй като само билата и незначителни части от склоновете им се извисяват над 700 м. Характерът на растителността в тези места отговаря по-скоро на подпояса на смесените широколистни гори, а не на подпояса на буковите и елови гори и това малко отклонение от типологичната схема е оправдано с оглед характера на естествената растителност.

Обликът на естествената растителност се дава изключително от зимния дъб. По доловете се среща основно габър, но на места и бук, като двата вида по-често образуват смесени и много рядко чисти насаждения. При тези надморски височини (750-800 м) бука не образува насаждения по склоновете, с изключение на основния масив на Централните Родопи. На най-сухите места по билата се появява мъждрян. По склоновете на редица места се срещат единично явор, шестил, планински ясен, планински бряст, воден габър, но само по сенчестите изложения и като правило в най-горните, стръмни части на доловете. С ограничено разпространение е и трепетликата. По-разпространени са сребролистната липа и полският клен, които на места са с 1-3 десети участие в състава на насажденията. И в този пояс много от насажденията имат подлес от келяв габър, който се движи в рамките на 10-30 %. Насажденията са навсякъде от издънков произход, отделни семенни насаждения от бук и зимен дъб има само в най- изолираните места.

Създадените култури са с ограничена площ и са изключително от черен и бял бор.

В масива Драгойна типичната за този подпояс растителност е застъпена съвсем слабо - на около 700 м н.в. има 1-2 насаждения от габър и зимен дъб с единично участие на бук. В останалите места, растителността има сходен облик с тази, разположена в подпояса на равнинно-хълмистите дъбови гори.

T-II-1 - Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела

Отнесени са горите, разположени над 700 м н.в., в масива на Централните Родопи. В този подпояс характерът на естествената растителност е силно повлиян от изложението на склоновете на Родопите. По северните склонове естествената растителност е представена изключително от бук, а по билата и по припечни изложения

(до около 850 м) се появява зимен дъб. По южните склонове, попадащи във водосбора на р. Арда, горите са изключително от зимен дъб. Бук се среща малко и то само в най-горната част на склоновете и доловете. Възобновяване липсва както при бука, така и в зимния дъб.

Създадените култури също са с ограничена площ, като са предимно бялборови.

Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	421,3	4,3	258,3	2,6
Смърч	0,4	-	-	-
Черен бор	464,4	4,8	1401,2	13,8
Зелена дуглазка	1,5	-	1,5	-
Атласки кедър	2,5	-	44,4	0,5
Бук	572,9	6,0	617,1	6,2
Червен дъб	-	-	15,7	0,2
Зимен дъб	3288,7	33,6	3099,7	30,6
Летен дъб	42,9	0,4	66,6	0,6
Благун	2310,7	23,8	2688,2	26,6
Цер	107,2	1,2	145,9	1,4
Габър	132,8	1,4	137,7	1,3
Полски бряст	92,0	0,9	88,2	0,8
Трепетлика	3,0	-	-	-
Бреза	2,1	-	-	-
Мъждрян	65,1	0,7	9,9	0,1
Орех	20,5	0,2	8,7	0,1
Черен орех	0,2	-	0,2	-
Акация	465,7	4,8	256,9	2,6
Космат дъб	432,5	4,4	218,2	2,1
Келяв габър	637,7	6,6	42,0	0,4
Върба	16,5	0,1	2,1	-
Воден габър	4,7	0,1	1,6	-
Гледичия	8,5	-	1,7	-
Джанка	0,8	-	-	-
Елша	0,6	-	-	-
Кестен	0,4	-	-	-
Полски клен	23,0	0,3	10,9	0,1
Сребролистна липа	21,0	0,2	195,6	2,0
Мекиш	1,8	-	-	-
Чинар	0,8	-	0,8	-
Шестил	-	-	17,5	0,2
Американски ясен	1,4	-	0,6	-
Планински ясен	5,0	-	4,1	-
Полски ясен	182,2	1,9	168,0	1,7
Бяла топола	5,7	-	3,3	-
Черна топола	2,4	-	-	-
тп I-214	414,9	4,3	612,2	6,1
тп Vernirubens	-	-	4,1	-
ВСИЧКО	9753,8	100,0	10122,9	100,0

Характеристика на горския фонд

Общата площ на ДЛ "Първомай" е 11613,0 ха, цялата гори с държавно значение и предмет на този лесоустройствен проект.

Площта на чуждите земи в ГФ, които се отчитат с отчета на земята, е 28,2 ха.

Със заповеди на ведомството по горите през ревизионния период са предоставени на други ведомства, без площта да се изключва от ГФ, общо 6,6 ха.

Таблица № 6
Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	9753,8	84,0
Незалесена дървопроизводителна	396,5	3,4

площ		
Недървопроизводителна площ	1462,7	12,6
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	11613,0	100,0

Таблица № 7
Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	1147,5 / 1094,7	9,9 / 11,2
Широколистни високоствъблени	531,8 / 434,9	4,6 / 4,5
За реконструкция	2552,4 / 1608,0	22,0 / 16,5
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	5598,2 / 5060,9	48,1 / 51,9
Нискоствъблени	1170,0 / 1125,8	10,1 / 11,5
Тополови	613,1 / 429,5	5,3 / 4,4
ВСИЧКО:	11613,0 / 9753,8	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в *Таблица № 8*.

Таблица № 8
Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	1072,9	1021,0	8900,7	7547,6	9973,6	8568,6
Защитни	4,5	4,5	901,9	561,0	906,4	565,5
Рекреационни	-	-	-	-	-	-
Защитени	70,1	69,2	662,9	550,5	733,0	619,7
Други	-	-	-	-	-	-
Общо ЗРЗТ	74,6	73,7	1564,8	111,5	1639,4	1185,2
Общо ДСФ+ЗРЗТ	1147,5	1094,7	10465,5	8659,1	11613,0	9753,8
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	1147,5	1094,7	10465,5	8659,1	11613,0	9753,8

В лесоустройственият проект от 1988 година е предвидено общо ползване без клони в размер на 132025 куб.м (средно годишно 11000 куб.м), от което 6220 куб.м годишно от главни сечи и 4780 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 153806 куб.м (средно годишно 12817 куб.м) или 116,5% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 80094 куб.м (ср. год. 6675 куб.м) или 107,3%, а от отгледни и санитарни сечи 42363 куб.м (ср. год. 3530 куб.м) или 73,8% от предвиденото. Добити са още 31349 куб.м (ср. год. 2612 куб.м) от суха маса, случайни и ловни сечи. Настоящото лесоустройство предвижда общ добив от 177695 куб.м с клони или средно годишно 17775 куб.м – 11651 куб.м добив от главни сечи и 6124 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на горите на територията на лесничеството е сравнително добро. Повреди са установени на 4,9% от залесената площ на лесничеството. Засегнатите от суховършия дъбови насаждения (чисти и смесени благунови и зимендъбови) са с най-голяма площ 247,7 ха. Останалите повреди обхващат общо взето незначителни площи. Установени са повреди върху 78,3 ха смесени широколистни насаждения, като най-засегнати са насажденията с лонгозен произход от полски бряст, полски ясен и летен дъб. Акацията също е един от засегнатите от повреди видове, като акациевите култури са засегнати върху площ от 12,3 ха. Чистите култури от летен дъб също участвуват с относително голяма засегната от повреди площ – 10,9 ха.

Засегнати от **суховършия** в една или друга степен са площи, представляващи 12,7% от площта на всички гори в лесничеството, като са обхванати 12,9% от запаса. Това определя суховършието като повредата с най-голям отрицателен ефект върху стопанската дейност на лесничеството.

Трахеомикозата е най-често срещана по полския бряст, въпреки че дъбовете също страдат от нея. На 0,1% от залесената площ на лесничейството е установена трахеомикоза по полския бряст.

Снеголом най-често се установява в иглолистните култури, в които не са изведени навреме отгледните сечи и са останали с много висока пълнота. Повредените от снеголом дървостои в лесничейството обхващат 0,7% от залесената площ, като в един случай е пострадал бука, в два брезата и в останалите белия и черния бор. Останалите повреди на територията на лесничейството, поради ограниченото си разпространение, са без стопанско значение. Установено е гниене по тополата; съхнене на иглиците на белия бор; ветролом в млада тополова култура; незаконна сеч в смърчова култура и клоносек по благуна за листников фураж.

През ревизионния период са отчетени нападения следните **насекомни вредители**: гъботворка, борова процессионка, златозадка, педомерка, малка борова листна оса, цигарджия, като тези нападения зачестяват през последните няколко години. От **гъбни заболявания** страдат най-вече фиданките в двата разсадника - цитоспороза, кореново гниене на поничите.

Наблюдава се тенденция към увеличаване броя на нарушенията, свързани с незаконна сеч, след 1989 г. Общо през ревизионния период са констатирани 1217 броя с отсечена маса 1082 куб.м. Нарушенията от незаконна паша също се увеличават многократно – 243 броя, но няма данни за количеството на незаконно пашувалия добитък.

По отношение на горските пожари може да се каже, че тяхната динамика през десетилетието е свързана главно с редуването сухи и влажни години, като общо през ревизионния период са възникнали 14 пожара с 3476 дка опожарена площ.

Намалението на нарушенията от незаконен лов се дължи най-вероятно на катастрофалното намаление на дивечовите запаси у нас.

Странични ползвания

Таблица № 9
За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1988-1998) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (2000-2009) средногодишно
Паша - площ	хектари	5915	6549	8083,8
Едър добитък	брой	3944	2600	8083
Дребен добитък	брой	25250	12020	40417
Сено	тона	4	-	
Листников фураж	пр.куб.м	500	?	300-500
Горски плодове - шипка	тона	15	-	
Билки – кантарион, бял равнец, риган, мащерка, смрадлика	тона			2
Гъби	тона			2
Производство на фъстъци	тона	2		
Дини	тона	50		

Защитени територии

На територията на ДЛ "Първомай" са обявени следните защитени природни обекти: Обявени със заповед № 2122/21.01.1964 на КГГП при МС и обща площ 1,3 ха, от която залесена 0,9 ха и незалесена 0,4 ха, следните исторически места:

Историческо място "Шареният остров" - в землището на гр. Първомай. Остров на р. Марица, място за срещи на партизани.

Историческо място "Буковият извор" - в землището на с. Буково. Партизански лагер.

Историческо място "Св. Илия" - в землището на с. Искра. Партизански лагер.

Историческо място "Темизовата гора" - в землището на с. Брягово. Партизански лагер.

Защитена местност "Естествено находище на блатно кокиче" - обявена със заповед № 1938/03.07.1970 на МГГП, с обща площ 19,0 ха, от която залесена 17,7 ха и незалесена 1,3 ха. Намира се в землището на с. Винаца.

Природна забележителност "Фосилни находки" - обявена със заповед №36/11.01.1968 на МГГП, с обща площ 712,7 ха, от която залесена 601,1 ха и

незалесена 111,6 ха. Обхваща голям район в равнинната част на лесничеството в землищата на кв. Дебър, с. Православен, Драгойново и Езерово, където са открити находки от изкопаема бозайна фауна.

Вековни дървета “Четири бели тополи” в землището на с. Градина.